

MARIA J. BALSACH

Poemes del Quadern de Galitzia (Extracte)

L'estació de Sterkovied

Els emigrants tornen cap a casa.
Un home amb el cap cot, m'acompanya.
Unes mitges marró,
uns peus cansats,
també m'acompanyen.
Una dona dorm
en un vagó de tren
que ja fa trenta anys
em va portar a casa.

L'estació de Tarnów

Cop de pal al cap.
Els lladres
eren blaus i blancs,
sense guants.
Les vies rovellades,
l'orí, la dissort, el dia clar.
Caps alats a la façana dels colors de la postguerra,
allà on els trens xisclen des de les artèries el teu nom:
YAVROM.

La sopa dels pobres

Una dona cega
sola a la Krakowskie Przedmiescie.
Els ulls són aeroplans
que, des del passat,
aterren en el blat de la memòria.
He volgut ésser aquí
per una promesa
feta des d'un temps irreparable.
Ara, amb el cor a la mà,
em trobo esperant la sopa dels pobres.

Cecilia Gallerani

La *Dama de l'ermíni*
ha canviat l'infant
per la bèstia alada
que duu entre els seus braços.
Reconec la tensió dels contraris:
l'encimbell, la foscor,
la bellesa, la por,
agermanats.
Ai bell mig hi batega la vida.

Absència

Res es fa suportable
quan la paüra esclata als ulls.
Un fil de plata es trenca.
L'esquena és fràgil
per a dur el dolor dels altres
reclòs en els ullals,
convertit en pa
pa negre
pa de pedra,
el pa llargament desitjat
que s'esqueixa com la carn dels gossos.
L'esquena és fràgil
per a dur cossos morts
que s'agiten i cauen
en les profunditats del misteri.

Escriu secret

Escriu secret
l'autista que dansa sol
en una estança.

Escriu secret
la dona que es llança
al riu, amb les mans closes.

Escriu secret
l'home que beu l'aigua
que el glaç ha conservat,
al fons del Drenovac.

Escriu secret
una diadema de plàstic
que l'infant ha arrossegat
des de la llar perduda.

Escriu secret
una boca oberta,
sense ullals,
ull de mort.

Escriu secret.